

IJzersterke première van Torstenssons 'Arcadia 1689'

KLASSIEK **GROOT OMROEPKOOR**

Dirigent Gijs Leenaars **Wat Werken van** Verdi, Torstensson en Pizzetti **Gehoord** 21/3 **Waar** Concertgebouw

★★★★☆

Arcadia 1689 heet het nieuwe koorwerk van Klas Torstensson dat in de ZaterdagMatinee zijn eerste uitvoering beleefde. Het was een ijzersterke première, waarin het Groot Omroepkoor weer eens bewees tot de wereldtop te behoren en Torstensson imponeerde met een eclectische combinatie van constructivisme en lyriek.

Arcadia 1689 bestaat uit een proloog, vier madrigalen plus een epi-logje, en incorporeert een duizelingwekkende hoeveelheid stijl-invloeden. De proloog is een bijna klassieke operascène, waarin een tekst over sterven wordt gecombineerd met uitroepen van straatverkopers buiten de slaapkamer van de stervende.

Het eerste madrigaal citeert prachtige maten van Alessandro Scarlatti waarmee het eigen lyrische vervolg van Torstensson intrigerend wringt. Het tweede ademt een ouderwets modernistisch constructivisme en in het derde madrigaal schemert de tonaliteit mild en melancholiek door.

Al die technieken staan in dienst van een beheerst afgewogen, ouderwets romantische hang naar expressie. De noten zijn sterk op zichzelf maar dienen ook de emotie die uit de collage van teksten spreekt. Die collage is wederom een combinatie van intellectualisme en emotie, maar uiteindelijk pakt dat mengsel een beetje geforceerd uit.

Het zit perfect in elkaar, maar de enorme dramatische lading van het leven van de zeventiende-eeuwse Zweedse vorstin Christina komt niet tot leven. Ook in de noten is de lyriek enigszins geforceerd en wil de expressie wel eens verdwijnen onder de spierballentaal van Torstenssons constructivisme. Maar omdat de muziek zo goed is, geeft dat niet.

Roeland Hazendonk